

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.082 van 29 maart 2013
in de zaak A. 207.394/X-15.285.**

In zake : Erwin DE MEULEMEESTER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlos De Wolf
kantoor houdend te 9680 MAARKEDAL
Etikhovestraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen
en eveneens
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Diego Fornaciari
kantoor houdend te 9000 GENT
Fortlaan 95

tegen :

1. de provincie OOST-VLAANDEREN
2. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 GENT
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 december 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 oktober 2012 van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport houdende goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Overstromingsgebied Nederbeek” te Wortegem-Petegem, waarbij wordt beslist dat het algemeen nut de onteigening vordert van de onroerende goederen aangegeven op het onteigeningsplan en waarbij aan de provincie Oost-Vlaanderen machtiging tot onteigening wordt verleend met toepassing van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 maart 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Diego Fornaciari, die verschijnt voor de verzoekende partij, Mevrouw Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Olivier Coopman, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker exploiteert een landbouwhoeve, gelegen aan de Beekstraat 22 te Wortegem-Petegem en gekend onder de naam “Hof ter Beke”.

De landbouwhoeve en de omliggende percelen zijn overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgesteld gewestplan Oudenaarde in agrarisch gebied gelegen. De bestemming van onder andere deze percelen werd door de Vlaamse regering als agrarisch gebied herbevestigd.

3.2. Op 4 maart 2010 beslist de deputatie van de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen tot de opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna PRUP) “Overstromingsgebied Nederbeek” te Wortegem-Petegem.

3.3. Er wordt een MER-screeningsnota opgesteld, waarin besloten wordt dat het voorgenomen PRUP niet onder de plan-MER-plicht valt.

Wat de ligging, doelstelling en inplantingskeuze van het overstromingsgebied betreft, wordt in de MER-screeningsnota onder meer het volgende gesteld:

“2.1 Ligging van het plangebied

Het provinciaal RUP ‘Overstromingsgebied Nederbeek te Wortegem-Petegem’ is gelegen in het zuidwesten van de gemeente, aansluitend bij de provincie West-Vlaanderen, meer specifiek de gemeente Anzegem, deelgemeente Gijzelbrechtegem.

Het plangebied betreft een zone gelegen ten zuiden van de Nederbeek, op het gewestplan ingekleurd als agrarisch gebied.

[...]

3.1 Doelstelling

De opmaak van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (provinciaal RUP) heeft als doelstelling een overstromingsgebied te reserveren om een oplossing te bieden aan de wateroverlastproblemen binnen het ganse stroomgebied van de Nederbeek, vanaf de Broekstraat tot aan de Kortrijkstraat. Naast de aanpak van 13 lokale knelpunten is uit een modelleringsstudie gebleken dat een bufferbekken moet worden aangelegd stroomopwaarts van de probleemgebieden.

Het doel van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Overstromingsgebied Nederbeek’ te Wortegem-Petegem is een overstromingsgebied te bestemmen zodat werken kunnen uitgevoerd worden om ingrepen voor de aanleg van een overstromingsgebied mogelijk te kunnen maken. De hoofdbestemming van het gebied is waterberging in functie van de waterbeheersing van de Nederbeek. Natuurontwikkeling evenals agrarisch gebruik kunnen in dit gebied als nevenbestemming, doch zij mogen de hoofdbestemming niet belemmeren. Dit betekent dat hooi- en grasland mogelijk is, akkerbouw is echter niet wenselijk.

[...]”.

Onder “3.3 Alternatieven” wordt onder meer het volgende gesteld:

“[...]

Locatie Broekstraat - Zwalmstraat/Beekstraat :

De weiden tussen de Broekstraat en de Beekstraat zijn uitermate geschikt om de functie van een gecontroleerd overstromingsgebied te vervullen door het feit dat deze laaggelegen zijn en ook in de huidige toestand regelmatig onder water komen.

Na enige discussie en overleg werd geopteerd om het overstromingsgebied op de rechteroever van de Nederbeek in te planten, ook al bleek vanuit hydraulisch oogpunt de linkeroever meer geschikt (laagst gelegen dus geen uitgraving nodig waardoor de realisatie ook goedkoper wordt). De gronden op de linkeroever zijn allen in eigendom van één landbouwer, wonende in Hof ter Beke, waardoor bij het aanleggen van het overstromingsgebied op deze gronden, de leefbaarheid van dit bedrijf in gedrang zou komen. De percelen op rechteroever zijn in eigendom van verschillende eigenaars waardoor de lasten verdeeld worden over meerdere eigenaars en de leefbaarheid van de bedrijven minder in gedrang komt. Bovendien komen deze gronden ook geregeld onder water te staan (cfr foto's) ook al wordt dit niet aangegeven op kaart 5 en 6 van de overstromingsgevoelige gebieden en de ROG's en NOG's.

Door de ligging op de rechteroever wordt ook het Hof ter Beke, waarvan het voormalig kasteel deels beschermd monument is(,) evenals het omliggende perceel dat als dorpsgezicht geklasseerd is, beter bewaard dan wanneer het overstromingsgebied op de linkeroever zou worden ingeplant".

3.4. Op 18 juni 2010 concludeert de dienst Mer dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-milieueffectenrapport niet nodig is.

3.5. Op 28 juni 2010 vindt de plenaire vergadering over het voorontwerp van PRUP plaats.

3.6. Op 9 november 2011 beslist de provincieraad van de provincie Oost-Vlaanderen het ontwerp-PRUP "Overstromingsgebied Nederbeek" te Wortegem-Petegem en het daarbij horend onteigeningsplan voorlopig vast te stellen.

Uit de in de toelichtingsnota weergegeven "ruimtebalans" blijkt dat het plangebied van het bestreden PRUP 4,07 ha bedraagt. Daarop is artikel 1 "zone voor waterberging" van de stedenbouwkundige voorschriften van toepassing. Uit het onteigeningsplan blijkt dat het gehele plangebied, behoudens de toegangsweg naar het overstromingsgebied, wordt onteigend.

Artikel 1 "zone voor waterberging" van de stedenbouwkundige voorschriften bepaalt onder meer wat volgt:

“De hoofdbestemming van deze zone is waterberging in functie van de waterbeheersing van de Nederbeek. Natuurontwikkeling dient als nevenbestemming mogelijk gemaakt en/of gestimuleerd te worden. Agrarisch medegebruik is toegestaan mits de hoofdbestemming hierdoor niet wordt belemmerd. Enkel het gebruik van de zone als hooi- en/of grasland is toegelaten. Akkerbouw of andere landbouwactiviteiten zijn niet toegelaten. In deze zone staat versterking en herstel van de bestaande kleine landschapselementen voorop”.

3.7. Tijdens het van 2 december 2011 tot en met 30 januari 2012 over het ontwerp-PRUP gehouden openbaar onderzoek dient de verzoeker een bezwaar in.

3.8. In zitting van 24 april 2012 bespreekt de PROCORO de tijdens het openbaar onderzoek ingediende adviezen en bezwaren.

3.9. Op 20 juni 2012 stelt de provincieraad het PRUP “Overstromingsgebied Nederbeek” te Wortegem-Petegem en het daarbij horend onteigeningsplan definitief vast. Daarbij wordt, ingevolge het advies van de PROCORO, onder meer voornoemd artikel 1 “zone voor waterberging” van de stedenbouwkundige voorschriften gewijzigd in de zin dat in die zone “agrarisch medegebruik is toegestaan mits de hoofdbestemming hierdoor niet wordt belemmerd en op voorwaarde dat de basiskwaliteit voor het water gehaald wordt”.

3.10. Op 12 oktober 2012 keurt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het PRUP “Overstromingsgebied Nederbeek” te Wortegem-Petegem goed (art. 1), verklaart dat het algemeen nut de onteigening vordert van de onroerende goederen aangegeven op het onteigeningsplan (art. 2) en verleent aan de provincie Oost-Vlaanderen de machtiging tot onteigening met toepassing van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden (art. 3 en 4).

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 oktober 2012.

3.11. Bij besluit van 25 januari 2013 trekt de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport het voornoemd besluit van 12 oktober 2012 in voor wat de artikelen 2, 3 en 4 betreft.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat hij een landbouwbedrijf heeft waarbij de exploitatie als zeer belangrijk onderdeel een rundveestapel omvat waarvoor in 2009 een milieuvergunning voor 200 stuks werd toegekend. Deze milieuvergunning is geldig 20 april 2029. De bestreden beslissing heeft tot gevolg dat een aanzienlijk gedeelte van verzoekers landbouwareaal zal onteigend worden, met name ongeveer 3 ha, gelegen in de onmiddellijke omgeving van zijn exploitatiezetel. Weliswaar wordt gewag gemaakt van flankerende maatregelen en wordt verwezen naar de mogelijkheid waarover de verzoeker na een eventuele onteigening nog zou beschikken om beheersovereenkomsten met betrekking tot de betreffende terreinen af te sluiten, echter werd deze mogelijkheid naar aanleiding van het openbaar onderzoek teniet gedaan, omwille van de opmerkingen die inzake de waterkwaliteit waaraan het grasland dient te voldoen, werden geformuleerd. Nu blijkt evenwel dat de noodzakelijke waterkwaliteit, als gevolg van de bestemming als overstromingsgebied, niet verzekerd is. Dit aspect was door de verwerende partij bij de voorbereiding van het dossier niet in aanmerking genomen en bijgevolg

diende, naar aanleiding van het openbaar onderzoek, tot de rechtzetting van dit gebrek en deze foutieve analyse te worden overgegaan. Ook wat de gebruikers van de betreffende terreinen en de daarbij in aanmerking genomen uitgangspunten betreft, wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk erkend dat deze onjuist zijn, doch niettemin is de tweede verwerende partij van oordeel dat de bestreden beslissing vanuit inhoudelijk oogpunt kan gehandhaafd worden en dat een deugdelijke en zorgvuldige besluitvorming zich laat verzoenen met het op basis van een loutere stijlformule ter zijde stellen van deze gegronde bezwaren. Het spreekt voor zich dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de daaraan gekoppelde gevolgen, die, zoals door de tweede verwerende partij uitdrukkelijk wordt erkend, de leefbaarheid van de exploitatie van de verzoeker in het gedrang brengen, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhouden. Het opbouwen van een veestapel in overeenstemming met de milieuvergunning die aan de verzoeker tot 2029 werd verleend, is immers een werk van jaren, waarbij, rekening houdend met de terecht geldende strenge eisen waaraan een dergelijke landbouwexploitatie moet voldoen, een veestapel van hoogstaande kwaliteit wordt opgebouwd. Hierbij is het essentieel dat de landbouwexploitatie, die voor de campagne 2011 over een zoogkoeienquotum van 73,4 rechten beschikt, in het bezit is van voldoende oppervlakte, inzonderheid en vooral blijvend of permanent grasland. De specialisatie van de landbouwexploitatie op zoogkoeien van het Belgisch Wit-blauwras, met klemtoon op de vleesproductie, biedt een aantal competitieve voordelen, zoals de lage ecologische voetafdruk. Binnen een perimeter van nauwelijks 200 km wordt gekweekt, verhandeld en afgemest, geslacht en versneden, met bijgevolg, wat productie en handelsstromen betreft, minimale ecologische gevolgen. Echter is de sector ook aan interne herstructurering, richting de professionele kweker, onderhevig. De bijgebrachte tabel toont aan dat het aantal kleine producenten vermindert en dat de professionele (grootschalige) kwekers in aantal toenemen. Door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou de exploitatie van de veestapel dan ook ernstige hinder ondervinden. Niet alleen blijkt dat de professionalisering van de veehouder een tendens is, maar ook een noodzaak vormt. Het zoogkoeienquotum en de oppervlakte van de exploitatie -waaronder het areaal grasland- zijn bovendien van belang voor de berekening

van de premieaanvraag “zoogkoeien”. De bestreden beslissing, waarbij om redenen van algemeen belang een overstromingsgebied wordt ingeplant, raakt dan ook de leefbaarheid van de landbouwexploitatie van de verzoeker, zoals bevestigd door de studie van DLV en trouwens uitdrukkelijk erkend en bevestigd door de tweede verwerende partij. Deze leefbaarheid wordt niet enkel in het gedrang gebracht door de voorziene onteigening van ongeveer 3ha, maar ook en vooral door de rechtsonzekerheid die de bestreden beslissing inhoudt voor wat de andere door de verzoeker voor de landbouwexploitatie aangewende onroerende goederen betreft en die ongeveer 80% van de in de nabijheid van de landbouwexploitatie gelegen onroerende goederen omvatten, met name permanent grasland dat noodzakelijk is voor een uitbating met zoogkoeien. De bewering van de tweede verwerende partij dat dit nadeel -en de op basis hiervan geformuleerde bezwaren- niet kan overtuigen omwille van veranderingen in de eigendoms- en gebruikstoestand die tijdens de voorbereidingsfase zouden zijn tussengekomen, is feitelijk onjuist. Uit de bijgevoegde oppervlakte-aangifte 2000 blijkt dat de onroerende goederen die met het oog op de exploitatie van het landbouwbedrijf aangewend worden en in de nabijheid van de exploitatiezetel zijn gelegen, ongewijzigd zijn.

Op basis van het geheel van de voormelde overwegingen en de door de verzoeker voorgelegde bewijsstukken, kan niet ernstig worden betwist dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken, geconcretiseerd in de noodzakelijke afbouw van het aantal zoogkoeien, het aansluitend verlies van het aan de exploitatie van de verzoeker verleende zoogkoeienquotum en, tenslotte, de teloorgang van zijn kernlandbouwactiviteit en dit niettegenstaande de bestaande milieuvergunning tot 2029 en de leeftijd van de verzoeker van 43 jaar. Enkel een schorsing van de bestreden beslissing door de Raad van State is van aard om dit moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen en de continuïteit van de landbouwexploitatie van de verzoeker te verzekeren.

Beoordeling

5.2. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

5.3. De voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een schorsingsvoorwaarde die afzonderlijk onderzocht moet worden. De onwettigheden die tegen het bestreden PRUP worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te aanvaarden.

5.4. Het door de verzoeker aangevoerde nadeel dat een aanzienlijk gedeelte van zijn landbouwareaal zal onteigend worden, waardoor ook de leefbaarheid van zijn landbouwexploitatie in het gedrang komt, vindt zijn rechtstreekse oorzaak niet in de bestreden beslissing, maar in de onteigening van de betrokken innemingen. Bovendien moet vastgesteld worden dat de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport de artikelen 2, 3 en 4 van de bestreden beslissing, die de verklaring van algemeen nut en de machtiging tot onteigening met toepassing van de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden van de kwestieuze gronden betreffen, bij besluit van 25 januari 2013 heeft ingetrokken.

5.5. Het betoog van de verzoeker dat de bestemming “zone voor waterberging” van zijn gronden de leefbaarheid van zijn landbouwbedrijf in het gedrang brengt, kan, zelfs indien wordt aangenomen dat “agrarisch medegebruik” op deze gronden ingevolge een te geringe basiskwaliteit van het water niet langer mogelijk zou zijn, niet worden bijgetreden. De landbouwexploitatie van de verzoeker omvat volgens zijn verzoekschrift “[...] ongeveer 60 ha [...], waarbij, gegeven de omvang van (zijn) veestapel (m.n. zoogkoeien) een oppervlakte nodig is van ongeveer 35 ha” en waarbij “[...] ongeveer 19 ha [...] bestaat uit blijvend of permanent grasland, waarvan ongeveer 9 ha zijn gesitueerd rond de zetel van de landbouwexploitatie”. De verzoeker toont niet aan dat het niet langer kunnen benutten van ongeveer 3 ha grond de leefbaarheid van zijn bedrijf in het gedrang zal brengen. Waar de verzoeker kan worden bijgetreden dat voor de exploitatie van zoogkoeien voldoende grasland dient aanwezig te zijn, toont hij niet aan dat dit grasland zich “in de onmiddellijke nabijheid van (zijn) exploitatiezetel” zou moeten bevinden en dat hij onmogelijk in de vervanging van de niet langer bruikbare gronden binnen of buiten zijn bedrijf kan voorzien. Verzoekers betoog

dat de specialisatie van de landbouwexploitatie op zoogkoeien van het Belgisch Wit-blauwras een aantal competitieve voordelen biedt, zoals de lage ecologische voetafdruk, en dat de sector aan interne herstructurering “richting de professionele kweker” onderhevig is, toont dit alvast niet aan. Evenmin wordt het in het gedrang brengen van de leefbaarheid van verzoekers bedrijf “bevestigd” door “de studie van DLV”, waarvan enkel een kopie van de “inhoudstafel” en van de op 20 april 2009 verleende milieuvergunning wordt bijgebracht, noch wordt dit “erkend en bevestigd door verwerende partij”. In zoverre de verzoeker met dit laatste doelt op de volgende passage uit de toelichtingsnota bij het GRUP:

“De gronden op de linkeroever zijn allen in eigendom van één landbouwer, wonende in Hof ter Beke, waardoor bij het aanleggen van het overstromingsgebied op deze gronden, de leefbaarheid van dit bedrijf in gedrang zou komen. De percelen op rechteroever zijn in eigendom van verschillende eigenaars waardoor de lasten verdeeld worden over meerdere eigenaars en de leefbaarheid van de bedrijven minder in gedrang komt. Bovendien komen deze gronden ook geregeld onder water te staan (cfr foto’s) ook al wordt dit niet aangegeven op kaart 2.8 en 2.9 van de overstromingsgevoelige gebieden en de ROG’s en NOG. Evenwel blijken de pacht toestanden de situatie de afgelopen jaren te hebben veranderd in die zin dat Hof ter Beke nog meer gronden ter beschikking heeft-, doch ook meer gronden op rechteroever zodat nog steeds het hof ter Beeck, naast 2 andere landbouwers, het meest getroffen wordt, (cfr ook HI)”,

dient vastgesteld dat deze uiteenzetting enkel betrekking heeft op het in het gedrang komen van de leefbaarheid van verzoekers bedrijf indien een overstromingsgebied op de linkeroever zou worden voorzien en derhalve geenszins op de door het bestreden GRUP voorziene aanleg van het overstromingsgebied op de rechteroever.

5.6. In zoverre de verzoeker aanvoert dat de leefbaarheid van zijn bedrijf niet enkel in het gedrang wordt gebracht door de voorziene onteigening van ongeveer 3 ha, maar ook en vooral door de rechtsonzekerheid die de bestreden beslissing inhoudt wat betreft de andere door hem voor de landbouwexploitatie aangewende onroerende goederen, die ongeveer 80% van de in de nabijheid van de landbouwexploitatie gelegen onroerende goederen omvatten, met name permanent grasland dat noodzakelijk is voor een uitbating met zoogkoeien, moet met de tweede verwerende partij worden vastgesteld dat de

verzoeker niet verduidelijkt wat hij hiermee precies bedoelt, zodat met dit betoog, dat op geen enkele wijze wordt gestaafd, evenmin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangetoond.

5.7. Het betoog van de verzoeker dat de bestreden beslissing noodzakelijk een afbouw van het aantal zoogkoeien, met “aansluitend” het verlies van het aan zijn bedrijf verleende zoogkoeienquotum, zal teweegbrengen, wordt niet aangetoond, laat staan dat dit de leefbaarheid van zijn bedrijf in het gedrang zou brengen. Dit laatste wordt evenmin aangetoond door verzoekers betoog dat “(h)et zoogkoeienquotum en de oppervlakte van de exploitatie (waaronder areaal grasland) [...] bovendien van belang (zijn) voor de berekening van de premieaanvraag ‘zoogkoeien’”. In zoverre deze premieberekening een financieel nadeel zou inhouden, is dit in beginsel niet moeilijk herstelbaar.

5.8. Gelet op wat voorafgaat, maakt de verzoeker niet concreet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Stephan De Taeye